

РЕШЕНИЕ

№ 7518

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8971** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 2947 от 02.08.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100-ен състав, постановено по НАХД № 9832/2021 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-441/02.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на Ч. Д. Д., на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 (седем хиляди) лева за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предложение първо във връзка с ал. 1, предложение първо, хипотеза трета от ЗППЦК.

Решението е обжалвано от Ч. Д., чрез адв. Т. и адв. Ч., като с доводи за неправилност поради нарушения на материалния и процесуален закон и явна несправедливост на наложеното наказание се претендира неговата отмяна, както и отмяна на потвърденото с него НП. Развити са доводи за неправилно определена дата на нарушението. Изложени са съображения за маловажност на нарушението. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от адв. Ч..

Ответникът по касационната жалба – заместник-председателят на КФН, ръководещ

управление „Надзор на инвестиционната дейност“, се представлява от юрк. Н., който в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на касационната жалба и поддържа депозираните писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

По делото няма спор по фактите. Безспорно е установено, че „Монбат“ АД е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 ЗППЦК. На редовно годишно събрание на акционерите, проведено на 18.09.2020 г., настоящият касатор е избран за член на Съвета на директорите на дружеството и в това си качество е станал субект на задължения по ЗППЦК, сред които и разписаните в чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица.

Според чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането им.

В случая, Ч. Д. бил избран на член на управителен орган на публично дружество – Съвет на директорите на „Монбат“ АД, на 18.09.2020 г. и в съответствие с чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК е следвало да декларира обстоятелствата по ал. 1 в срок до 25.09.2020 г., докато той представил декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК като част от писмените материали, приложени към поканата за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите, постъпили в деловодството на „Българска фондова борса“ АД на 17.08.2020 г. Последваща декларация съгласно изискванията на чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК не постъпила в „Българска фондова борса“ АД.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-994/14.12.2020 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 114б, ал. 2, предложение първо във връзка с ал. 1, предложение първо, хипотеза трета ЗППЦК, въз основа на който и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация било издадено атакуваното НП, връчено на 18.06.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се

явява доказано по несъмнен начин, като не са налице основания случаят да се квалифицира като маловажен.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция, която, на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ, пр. последно АПК, препраща към тях.

Правилни са изводите на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите са издадени от компетентни органи в сроковете по чл. 34, ал. 2 и 3 ЗАНН и съдържат изискуемите реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Налице е съответствие между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация. И в АУАН, и в НП обвинението е формулирано по начин, позволяващ да се разбере неговият характер.

Несъстоятелни са доводите на касатора, че датата на извършване на нарушението не е правилно определена. По същите доводи въззивният съд обосновано е приел, че началото на срока по чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК е обвързано с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите, а не с момента на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ). В случая жалбоподателят е избран за член на управителния орган на публичното дружество на редовно годишно общо събрание на акционерите, проведено на 18.09.2020 г., поради което е следвало да декларира пред регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на „Монбат“ АД, обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК в срок до 25.09.2020 г., включително. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите. В този смисъл е преобладаващата практика на АССГ, отразена в Решение № 834/12.02.2021 г., постановено по адм. д. № 8828/2020 г., Решение № 6556/10.11.2021 г., постановено по адм.д. № 6866/2021 г., Решение № 4567/02.07.2019 г., постановено по адм. д. № 4747/2019 г., всички на АССГ/. Следователно, правилно наказващият орган, както и въззивният съд са приели, че нарушението е извършено на 26.09.2020 г. – първият ден след изтичане на срока за подаване на посочената декларация.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че деянието не представлява маловажен случай. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, т.е. настъпването на вредоносен резултат не е част от съставомерните признаци, спрямо него също следва да бъде извършена преценка за

наличие предпоставките по чл.28 ЗАНН. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Ч. Д. Д., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността.

Следва да се отбележи още, че предварителното подаване на декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК не доказва изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗППЦК поради липса на годен субект на деклариране, както и на яснота – какво ще бъде фактическото положение към момента на избора му. Предсрочното подаване на декларация, дори със съдържанието по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК, е без правна стойност, тъй като към този момент нейният подател не е имал качеството на член на управителен орган на публично дружество, съответно не е бил и субект на задължението по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК.

Неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наказанието доколкото същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо.

С оглед изложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, то следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2947 от 02.08.2022 г. на СРС, НО, 100-ен състав по НАХД № 9832/2021 г.

ОСЪЖДА Ч. Д. Д. да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.